

[Mærk.]

det er den højtærede socialminister, der engang har formet det således: inden for det sociale lovgivningsområde er vi altid undervejs. Dette dækker, det vil jeg gerne slå en streg under, mit partis principielle synspunkter med hensyn til hele vor sociallovgivning

Lovforslaget betyder en forenkling og en modernisering af forsorgsloven. Forenklingen giver sig bl. a. udtryk i en reduktion af de nuværende 336 paragraffer til 132. Denne modernisering, denne rationalisering medfører, at forsorgsloven som sådan ikke vil få den samme centrale placering, som den havde i socialreformen af 1933, og det skyldes først og fremmest den store udbygning, som er sket af forsikringslovene og andre særlige hjælpelove, herunder ikke mindst revalideringsloven.

Af principielle ændringer er der specielt to nydannelser, som vi fra vor side lægger megen vægt på, og, vil jeg gerne tilføje, som vi med en vis interesse afventer stillingtagen til fra den højre fløj her i salen. Det er for det første bestemmelsen om, at den offentlige hjælp skal samles i én hjælpeart imod de nuværende tre, som jo er særhjælp, kommunehjælp og fattighjælp, samt bestemmelsen om, at hjælpen i almindelighed ikke skal tilbagebetales. For det andet er det forslaget om, at den valgretsfortabende virkning af modtagelsen af offentlig hjælp ophæves.

Der kan anføres mange gode grunde for at afskaffe tilbagebetalingspligten og kun bevare den i specielle undtagelsestilfælde. Bl. a. har det i praksis vist sig, at tilbagebetalingspligten vanskeliggør en ønsket resocialisering, og ofte føles denne pligt som en straf oven på ulykken. Dertil kommer, at der i 1957-58 kun blev tilbagebetalt ca. 4½ mill. kr. af de omkring 69 mill. kr., som blev udbetalt i kommunehjælp. I de nævnte 4½ mill. kr. var endda indeholdt beløb, som ikke berøres af en ophævelse af den almindelige tilbagebetalingspligt; jeg tænker her på forskud på ulykkeserstatninger o. lign. Det er altså i praksis relativt få procent, der tilbagebetales i forhold til den meget store administration, det administrative besvær og de dermed forbundne udgifter.

Også den anden principændring, bestem-

melsen om, at modtagelse af forsorgshjælp fremtidig ikke skal medføre tab af valgret og valgbarhed, hilser vi med glæde. Vi håber, at folketinget nu vil vise større forståelse for denne sags løsning, end det gjorde, da nu afdøde socialminister Johan Strøm i 1954 forgæves søgte at få bestemmelsen ophævet. Før den første grundlov af 1849 havde de fattige ikke den fundamentale borgerret, som stemmeretten er, og endnu i dag, mere end 100 år efter, har man nægtet dem, der uforskyldt er kommet i en trangssituation, den direkte indfyldelse på samfundets ledelse gennem deltagelse i valgene. Som et af de få lande i verden har Danmark altså stadig bibeholdt denne demokratiske straffebestemmelse, som hører en svunden tid til. I dag er det således, at straf, selv den strengeste, ikke medfører valgretsfortabelse, og i 1957 gennemførtes der en ordning, hvorefter sygekasserestanter fremtidig kunne få hjælp uden valgretsfortabende virkning. Dertil kan yderligere føjes, at siden 1945 er der ved højtidelige lejligheder gennemført adskillige amnestilove; så vidt jeg husker, er disse amnestilove altid gennemført i enighed. Disse love ophævede de retsvirkninger, som modtagelse af visse former for offentlig hjælp havde medført.

Jeg vil gerne i relation hertil rette et spørgsmål til den højtærede socialminister. Efter forslaget skal loven først træde i kraft den 1. april 1962. Det betyder, at de vel omkring 5 000 medborgere, der berøres af de valgretsfortabende virkninger af modtagelse af hjælp, udelukkes fra at stemme ved kommunalvalgene i marts 1962. Jeg spørger derfor: kan man ikke ordne tingene på en sådan måde, at de personer, der nu er slettet af listen, kan erhverve stemmeret, så de kan deltage i de forestående kommunalvalg?

Jeg skal ikke komme ind på de mange tekniske ændringer i lovforslaget; de er sikkert bedst egnede til udvalgsbehandling, men jeg har et par bemærkninger om enkelte af de ændringer, som mere direkte berører kommunerne, også fordi jeg som kommunalmand er interesseret i disse

Refusionsreglerne har længe været ret komplicerede, men det ligger vel sådan, at en virkelig forenkling af dem først kan forventes i forbindelse med en samlet skatte-